

MASTER NEGATIVE NUMBER

6040.12

நற்போதகம்

Vol. 24, no. 3

March 1872

Record no. 2697

Nar̥pōtakam

Vol. 24, no. 3

March 1872

Record no. 2697

Raja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus,
Taramani, Chennai - 600 113, India.

FRIENDLY INSTRUCTOR.

நற்போதகம்.

Vol. 24.

March.

No. 3.

Contents :

Christian Church History.	42
Bible Sketches and their Teachings.	44
On the Liturgy.	46
Communicant's Companion.	49
The Parables of Christ.	52
Notes on Genesis.	54
Summary of News.	58

அட்டவணை :

கிறிஸ்து சபை சரித்திரம்.	௪௨
பாலபோதனை.	௪௪
செபபுஸ்தக வியாக்கியானம்.	௪௬
நற்கருணை விளக்கம்.	௪௯
கிறிஸ்துவானவர் சொன்ன உவமைகள்.	௫௨
ஆதியாகம வியாக்கியானம்.	௫௪
சமாசாரத்திரட்டு.	௫௮

Palamcottah:

PRINTED AND PUBLISHED AT THE CHURCH MISSION PRESS,
BY L. DEVANAYAGAM PILLAY.

1872.

Library's copy lacks front wrapper

Christian Church History.

கிறிஸ்துசபைச் சரித்திரம்.

12. அதிகாரம்.

(தொடர்ச்சி.)

மூன்றாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் எல்லோருக்குள்ளும் சிறந்த வித்வானாய் விளங்கின ஓரிஜன் என்பவனைக்குறித்து இப்பொழுது தான் முதல்முதல் கேள்விப்படுகிறோம். இக்காலத்தில் உண்டான துன்பத்தில் முதலாவது அகப்பட்டவர்களுக்குள் அவன் தந்தையாகிய லீயோனிடா என்பவனும் ஒருவன். இவன் சிறைச்சாலையிலிருக்கையில் மகன் எழுதின கடிதத்தில் “எங்கள் நிமித்தம் உமது மனதை மாற்றாதபடிக்கு சாவதானமாயிரும்” என்பதாய் எழுதியிருந்தானாம். தகப்பனார் எடுபட்டகாலத்தில் ஓரிஜனுக்குப் பதினேழு வயசுதான். தாய்க்கும் ஆறுசகோதரருக்கும் வேறே ஆசரவில்லை. அவர்களுடைய ஆஸ்திபாஸ்திகளெல்லாவற்றையும் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள். லீயோனிடா என்பவன் தன் மகனுக்கு தன்னுடைய அளவு உயர்ந்த படிப்பு படிப்பித்திருந்தான். இந்தச் சிறுபிராயத்திலேயே சகலமான கல்வித்துறைகளிலும் தேறி பாண்டித்தியமடைந்திருந்தான். எல்லாவற்றிலும்க்கியமாக துவக்கமுதலே வேத உபதேசங்களை நன்குணர்ந்தவனாயும், அலெக்சந்திரியாப் பாடசாலையில் கிளமெந்து கல்விகற்பித்த காலத்தில் அவனிடத்திற் போதனையடைந்தவனாயுமிருந்தான். துன்பம் தொடங்கினபொழுது அவனுடைய வைராக்கியத்தினால் மிகுந்த மோசம் நேரிடுவதற்கே துவாயிருந்தது. தாயினுடைய உதவியில் லாதிருக்குமாயின் அவன் துலைந்தேபோயிருப்பான்.

மறு வருஷத்தில் எகிப்துதேசத்துக்கு வேறொரு தேசாதிபதி நியமனம்பெற்றவந்தான். அவன் பெயர் அக்குவிலா என்பது. அவனும் முந்தின தேசாதிபதிபோலவே கிறிஸ்தவர்களை ஒடுக்கத் தலைப்பட்டான். கிளமெந்து என்பவன் சீவன்தப்ப ஒடிப்போய் கப்பத்தோக்கியாவில் அடைக்கலம்பெற்றிருந்தான். அதன்பேரில் தேமோத்திரியு என்னும் கண்காணியார் அலெக்சந்திரியாப் பாடசாலையை ஓரிஜன் வசத்தில் ஒப்புவித்தார். மோசம் அவனை எப்பக்கமும் சூழ்ந்திருந்தபோதிலும் அவன் இன்னம் பாடசாலையை விடாமல் போதனைசெய்துகொண்டே வந்தான். தனக்கும் தன் குடும்பத்தாருக்கும் பிறர் உதவியின்றி சவரக்ஷணை நடக்கும்படிக்கு, தன்னிடத்திலிருந்த அஞ்ஞான நூல்களையெல்லாம் விற்று அதினுற்கிடைத்த பணத்தை திட்டவட்டமாய்ச் செலவுசெய்துகொண்டிருந்தான்.

இக்கிணிடையில் ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள சபைகளிலெல்லாம் அலெக்சந்திரியாவிற்போலவே துன்பம் மும்முரமாய் நடந்துகொண்டிருந்த

து. அவ்விடத்துச் சபைச் சரித்திரத்தினால், எகிப்து தேசத்துக்குத் தெற்கே தேபேயித் என்று சொல்லப்பட்ட நூரமான தேசத்திலும் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்பட்டிருந்ததென்று அறிகிறோம். ஆகிலும் ஆப்பிரிக்காவில் அலெக்சந்திரியாச் சபைக்குப்பின் முக்கியமானது கர்த்தாகோபட்டணத்துச் சபைதான். அவ்விடத்திலுள்ள ரோம தேசாதிபதிகள் சிலகாலம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு தயைபாராட்டிவந்தார்கள். கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தொல்லையுண்டாக்கும்படி செய்யப்பட்ட சட்டங்களுக்குத் தப்பிக்கொள்ளவும் உதவிசெய்தார்களாம். இப்போது அந்த ஆதிக்கத்தில்வந்திருந்த சாத்தர்நினு என்பவனோ கிறிஸ்தவர்களை மரண ஆக்கினைசெய்யும் வழக்கத்தைத் தொடங்கிவிட்டான். அதினாலே சிறிதுநாள்களுக்குள் அவன் கண் கெட்டுப்போனதை அவன்பேரிலிறங்கின தேவ கோபாக்கினையென்று சொல்வது இயல்புதானே. அவனுக்குப்பின் அந்த ஆதிக்கத்தையடைந்தவர்களும் அவன் காட்டின நிஷ்டை மாதிரியையே பிடித்து நடந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவனாகிய ஸ்கேப்புலா என்பவனுக்கு தெர்த்துல்லியன் எழுதிய னுப்பின நூல் இன்னமிருக்கிறது. கி. பி. 205 ம் (ஸ்) போல அவன் எழுதிக்கொடுத்த நியாயப்பத்திரம் ஒன்றும் இப்பொழுது உண்டு. கிறிஸ்தவர்கள் இக்காலத்தில் மிகவும் குரூரமாய் வாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று மேற்படி பத்திரத்தினால் தெரியவருகிறது.

இக்காலத்தில் மொந்தேனியர் கொள்கையை அனுசரித்திருந்த தெர்த்துல்லியன் சொன்ன புத்திமதியை கிறிஸ்தவர்கள் மிகுதியும் அங்கீகரித்து நடந்திருப்பார்களாகில் அவர்கள் துன்பம் அதனிலும் அதிகக் கொடியதாயிருந்திருக்கும். துன்பத்துக்கு ஒடி தப்பித்துக் கொள்ளுவது சரியல்ல என்பது மொந்தேனியருடைய சித்தாந்தம். ஒரு பட்டணத்தில் உங்களைத் துன்பப்படுத்தினால் மறுபட்டணத்துக்கு ஒடிப்போங்கொண்டு நமது இரட்சகர்தாமே தமது சீஷர்களுக்குத் தெளிவாய்ச்சொல்லியிருக்க, மொந்தேனியரோ அப்படிச்செய்வது கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஏற்காத செய்கையென்றும் கோழைத்தனமென்றும் கண்டித்துவந்தார்கள். இதைப்பற்றி தெர்த்துல்லியன் ஒரு நூலும் எழுதினான். அவன் சீவன் தப்பிக்கொண்டாலும் அவன் துன்பத்துக்குப் பயப்படாமல் அஞ்ஞானிகளுடைய நிஷ்டைத்தைத் தடுக்கும்படி நூல்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்தானென்றுதான் நினைக்கத்தக்கது. துன்பத்துக்குத் தப்பிக்கொள்ள ஒடிப்போகலாகாது என்ற கொள்கையைக் கிறிஸ்தவர்கள் பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கவில்லை என்பது தெளிவாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால், மேலே நாம் பார்த்தபடிக்கு கிளமெந்து என்பவன் சீவன்தப்ப ஒடிப்போனானே. ஓரிஜன் என்பவன் அலெக்சந்திரியாவிலே யிருந்ததும் இரத்தச்சாட்சியாய் மரிக்க அடிக்கடி விருப்பினதும் நிசமென்றாலும் கிறிஸ்தவன் வலிய மரணத்துக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுக்க நிமித்தமில்லை என்பதாய்த் தன் அபிப்பிராயத்தை தன் நூல்களில் காட்டியிருக்கிறான். பணத்தினால் சுகத்தை வாங்கிக்கொண்டவர்களுமுண்டு. தனித்தனியான கிறிஸ்தவர்கள்மாதிரமல்ல, முழுச்சபைகளும் வருஷாந்தரம் கப்பங்கொடுக்கச் சம்மதித்து துன்பத்துக்குத் தப்பிக்கொண்டதாகத் தோன்றுகிறது. கிறிஸ்தவர்கள் ஏராளமாய்ப் பெருகிக்கொண்டிருந்ததினாலே பொருளாசைக்காரரான தேசாதிபதிகளுக்கு இந்தவகையாய் மிகுந்த திரவியஞ்சேர்வதற்கு ஏதுவாயிற்று. இவ்வாறு கிறிஸ்தவர்களை அழிப்பதைப்பார்க்க அவர்களிடத்தில் வரிவாங்குவது அதிக லாபமானதென்று காணப்பட்டபடியால் கிறிஸ்தவர்கள் தப்பிக்

கொண்டார்கள். கிறிஸ்துமார்க்கமும் நிலைத்துக்கொண்டது என்று எதிர்த்தமாய்ச்சொல்ல இடமுண்டாயிற்று.

அந்தியோசியாவிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு செரோப்பியன் என்பவனே இன்னம் கண்காணியாயிருந்தான். அவன், துன்பத்துக்குப் பயந்து யூதமார்க்கத்திற் செர்ந்துகொண்ட தொமினினு என்பவனுக்கு விரோதமாய் ஒரு நூல் எழுதினான். இதனால் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை யாவது யூதமார்க்கத்தையாவது ஒருவனும் அனுசரிக்கப்படாதென்று இராயன் கண்டிப்பான சட்டம் பிறப்பித்திருந்தபோதிலும் அவ் விருவகுப்பாரில் கிறிஸ்தவர்கள் அதிகக் கெவலஸ்திதியிலிருந்தார்களென்று தோன்றுகிறது. செரோப்பியனுக்குப்பின் அந்தச் சபைக்கு கண்காணியாக நியமிக்கப்பட்டவன் மிகுந்த துன்பத்தைச் சகித்தவன்.

வெகுநூரத்திலிருந்த கப்பதோக்கியாநாட்டிலும் ஏராளமான கிறிஸ்தவர்களிருந்தார்கள். பிளேவியாக் கண்காணியான அலெக்சாந்தர் என்பவனைச் சிறைச்சாலையிலடைத்தார்கள். அவ்விடத்தில் தேசாதிபதியாயிருந்த கிலவுதியு எர்மினியேனு என்பவன் தான் துன்பப்படுத்தின கிறிஸ்துமார்க்கத்தை தன் மனைவி அனுசரித்துக்கொண்டதை அறிந்தபோது கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதமாய் அதிக மூர்க்கம் பாராட்டினான் என்றாலும், அரோசிகரமான ஒரு வியாதியினால் அவன் பிடிபட்டதோடு கிறிஸ்தவர்களைத் துன்பப்படுத்துவதில் தடைப்பட்டதுமன்றி, மேற்படி வியாதியைச் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் நிமித்தம் செலுத்தப்பட்ட தேவ கோபாக்கினையென்று சொல்லாதபடிக்கு சிறிதுகாலம் அதை மறைத்துக்கொண்டிருந்தான். ஆகிலும் அவன் மரிக்கிறதற்குமுன் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைக் கொஞ்சங்குறைய அனுசரித்துக்கொண்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதுமுண்டு.

Bible Sketches and their Teachings.

பாலபோதனை.

மறந்துபோன பாடம்.

2 மோசே 32.

(தொடர்ச்சி.)

இவர்கள் செய்வது சரியோ தப்பிதமோ? தேவன் மலையிலிருந்து விளம்பின வார்த்தைகள் அதை நமக்குத் தெரிவிக்கும். முதலாவது, விஷ்டினுவோ, சிவனோ, இராமனோ, தூர்க்கையோ, ஏபிளோ, “நமக்கு முன்பாக உனக்கு வேறே தேவர்களிருக்கவேண்டாம்” என்றார். இதுவே முதலாம் கற்பனை. அப்பறம் “ஒரு சொருபத்தையாவது யாதொரு விக்கிரகத்தையாவது நீ உனக்கு உண்டுபண்ணவும் வேண்டாம், அவைகளை நமஸ்கரிக்கவும் செவிக்கவும் வேண்டாம்” என்றார். ரோமானித்தர் என்ன சொல்லுவார்கள்? “எனக்கு ஓரோ தேவனே அல்லாமல் வேறு தேவர்களில்லையே, ஆகையால் நான் முதலாம் கற்

பனையைக் கைக்கொள்ளுகிறவன்தான்.” நல்லது நீ முதலாம் கற்பனையைக் கைக்கொண்டாலும் இரண்டாம் கற்பனையை மீறிடக்கூடியே, சொருபங்களை நமஸ்கரித்துவருகியல்லவா? என்று சொல்ல இடமுண்டு. இந்த முகார்த்தத்தினாலேதான் ரோமானித்தருடைய ரூனோபேதச வினாவிடைப் புத்தகத்தில் இரண்டாம் கற்பனை காணப்படுகிறதில்லை. அவர்கள் நடப்பித்துவருகிற இந்தக் காரியம் பாவமென்று மகா தெளிவாய்க் காண்பிக்கிறதாயிருக்கமே.

கவனிப்பு. சிறுபிள்ளைகளுக்காக எழுதப்பட்டிருக்கும் ரூனோபேதசவினாவிடைப் புத்தகத்தில்தான் இரண்டாம் கற்பனை இல்லை. மற்றும் அவர்களுடைய பெரிய புத்தகங்களிலெல்லாம் அது முழுவது காணப்படுகிறதுண்டு. ஆகிலும் அதை முதலாம் கற்பனையோடே சேர்த்திருக்கிறார்கள். நமக்குள் மூன்றாவதை இரண்டாவதாயும், நாலாவதை மூன்றாவதாயும் மற்றவைகளையும் அவ்வாறே செய்திருக்கிறார்கள். வேதாகமத்தில் கற்பனைகள் பத்து என்று சொல்லியிருந்த போதிலும், இன்னின்றது இத்தனையாம் கற்பனையென்று பிரித்துக் காட்டவில்லை. ஆகையால் பொருளுக்கிசையப் பிரித்துக்கொள்ள இடமிருப்பதினாலே, ரோமானித்தார் இரண்டாம் கற்பனையை முதலாம் கற்பனைக்குள் மறைத்து, பத்தாம் கற்பனையை இரண்டு கற்பனைகளாகப் பிரித்து இவ்விதமாய்ப் புத்துக்கு வகைபண்ணியிருக்கிறார்கள்.

ரோமானித்தார்க்குறித்து இவ்வளவு சொன்னது யாதுக்கென்றால், தேவனுடைய சத்தத்தைக்கேட்ட இஸ்ரவேல் சனங்கள் செய்த பாவம் இவர்கள் பாவத்துக்கு ஒப்பாயிருப்பதினாலேதான். அவர்கள் மறந்துபோன கற்பனை முதலாம் கற்பனையல்ல இரண்டாம் கற்பனையே. அவர்களை நடத்திக்கொண்டுவந்த மோசே அவர்களை விட்டு காரிருளும் மப்பும் மந்தாரமுழைய மலைமேலே போய்விட்டான். அவனுக்குச் சாப்பிடப் போசனமும் குடிக்கத் தண்ணீரும் அங்கே கிடையாதென்று அவர்களுக்குத் தெரியும். “ஒருவேளை அவனுக்கு அங்கே மன்னு கிடைக்கும்” என்று ஒருவன் சொல்லியிருப்பான். “கிடைக்கவேமாட்டாது, அவ்வளவு உயரத்தில் மன்னாப்பெய்ததை எப்போதாவது கண்டதுண்டா? அதல்லாமலும் அவன் வருகிறதேயுண்டா? இதைத்தொள்ளையே அவன் வந்திருக்கவேண்டுமே. ஆம், ஆம் மோசே செத்தேபோனான். அவன் நம்மைவிட்டுப்போய் ஐந்துவாரமாயிற்று. மலையினுச்சியில் எவ்வளவோ அமரிக்கையாயிருக்கிறது. அதோ அந்த மேகம் அசையாமலிருக்கிறதே, எப்பொழுதும் அப்படியேதான் இருந்துவிடுமோ” என்று ஒருவன் சொல்லியிருப்பான். வேறொருவன், “அந்த மேகத்துக்குள் அக்கினியாயெரிந்துகொண்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்களே, அங்கே இருப்பது எவ்வளவு பயங்கரம். மோசே அந்த அக்கினிக்கு இரையாகியிருக்கவேண்டும், என்று சொல்லியிருப்பான். அதன்பேரில் எல்லோரும் பிரமிப்போடேசொல்லுகிறார்கள், “நாம் என்னசெய்வோம். நம்மை நடத்த ஒருவருமில்லையே, நாம் நடக்கவேண்டிய வழியை அறிவதெப்படி? ஒருவேளை மோசே இல்லாமல் தேவன் தாமே நம்மை நடத்தப்போகிறாராக்கும், அப்படியானால் தேவன் எங்கேயிருக்கிறார்? இந்தக் கேள்வியைப்பற்றித்தான் அவர்கள் நிதானமாய் நினைத்தார்களில்லை. தீபமேகஸ்தம் பங்களால் இதுவரையும் அவர்களை நடத்திக்கொண்டுவந்தாரோதேவன், அவரையாவது அவர் அனுப்பின மோசேயையாவது அவர்கள் காணக்கூடாவிடினும், அவர் தங்களுக்குச் சமீபமாகவேயிருக்கிறார் என்று அவர்கள் அறிந்துகொள்ளக்கூடாதோ?

செபபுஸ்தக வியாக்கியானம்.

ந. அதிகாரம்.

ஓய்வுநாளுக்கும் மற்ற பரிசுத்தநாளுக்குமுரிய சுருக்கச் செபங்கள், நிருப சவிசேஷ வாக்கியங்களைக் குறித்து.

(தொடர்ச்சி.)

IV. ஸ்தேவான், யோவான், குற்றமில்லாத பாலகருடைய நாட்கள்.

பூர்வீககாலமுதல் இன்னுட்களை ஆசரிப்பது வழக்கமென்று பல ஆசிரியர்கள் எழுதினதைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளுகிறோம். இவை கிறிஸ்து பிறந்த நாளுக்குப் பிறகாலே வருகிறது. இரத்த சாക്ഷிகள் தான் அந்தப் பண்டிகைக்கு ஏற்றவர்கள். அவர்கள் அவருக்காக இம்மைக்குரிய தங்கள் ஜீவனைக்கொடுத்தவர்கள். அவருடைய பிறப்பு இனால் நித்தியவேனைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கவர்கள் மூவரை இரத்த சாட்சிகள் உண்டு. முந்தினது எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது. அறிவோடு கூடிய செய்கையோடு சம்பந்தப்பட்டது. இரண்டாவது செய்கையோடல்ல அறிவோடுமாதிரம் கூடியது. மூன்றாவது, அறிவோடு அல்ல செய்கையோடுமாதிரம் செர்ந்தது. இந்த இரத்த சாட்சிகளுடைய நாட்களும் இந்த ஒழுங்காகவேவருகிறது. முந்தினது ஸ்தேவான். இவன் அறிவோடுகூடிய செய்கையினால் இரத்தச் சாட்சியாய் மரித்தவன். பிறகு யோவான் சவிசேஷன். இவன் மனதார இரத்தசாட்சியாயிருக்கச் சம்மதித்தவன். செய்கையினால் அப்படித் தன்னைக் காண்பிக்க ஏதுவில்லை. உரோமாபுரியில் காய்ச்சின எண்ணெய்க் கொப்பளையில் அவனைப் போட்டபோது ஆச்சரியமாய் அதிமென்று தப்பினவன். குற்றமில்லாத பாலகருடைய நாள் கடைசியில் வருகிறது. செய்கையின்படி இவர்கள் இரத்தசாட்சிகள். ஆனாலும் அறிவோடுகூடிய இரத்தச்சாட்சிகளல்ல. இன்னதுக்காக மரிக்கிறோமென்று அவர்களுக்குத் தெரியாவிட்டாலும் கிறிஸ்துவுக்காக அவர்கள் துன்பத்தை அனுபவித்தார்களென்பது நிச்சயம். அவருடைய பிறப்பு இவர்களுடைய மரணத்துக்குக் காரணமாயிருந்தது. மேலும் அவர்களுடைய சரித்திரம் எங்கே சொல்லப்படுகிறதோ அவர்கள் மரித்த காரணமும் அங்கே சொல்லப்படும். ஆதலால் எந்தவகையில் பார்த்தாலும் அவர்கள் சரியானபடி இரத்தச்சாட்சிகள் தான். இந்த நாட்கள் வருகிற ஒழுங்குக்கு வேறொரு காரணமும் சொல்லுகிறார்கள். கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்காக ஸ்தேவான் முதல் இரத்தச்சாட்சியாய் மரித்தபடியால், அவனுடைய நாள் முந்தியும் யோவான் இரக்கார் நேசித்த சீஷனுடையால் அவனுடைய நாள் இரண்டாவதும், இரக்கார் பிறந்த பிறகு உண்டான முதல் விசேஷம் குற்றமில்லாத பாலகர் மரித்ததானபடியால் அவர்களுடைய நாள் மூன்றாவதுமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்கிறார்கள். கிறிஸ்துவ மகிமைப்படுத்துகிறதற்குச் சத்தியத்துக்காக இரத்தம் சிந்துதல், அன்பு, குற்றமில்லாமை இவைகள் விசேஷித்த கருவிகளானபடியால் அதுகளைத் தான் முந்தி மேன்மைப்படுத்தவேண்டுமாம்.

இரண்டாவது. ஸ்தேவானுடைய நாள், குற்றமில்லாத பாலகருடைய நாள் இவைகளில்வருஞ் சுருக்கசெபங்கள் இங்கிலாந்து இராசாங்கம் புதிதாய் ஒழுங்குப்பட்டபோது புதிதாய் சேர்க்கப்பட்டது. யோவானுடைய நாளுக்குரிய சுருக்கசெபமும் கொஞ்சம் மாறுதல் அடைந்தது. இந்த நாட்களுக்குரிய நிருபசவிசேஷவாக்கியங்கள் ஆகியிலிருந்தபடியே இருக்கிறது. முற்காலங்களில் யோவானுடைய நாளுக்குரிய நிருபவாக்கியங்களுக்குப்பதிலாக பிரசங்கி ஆகமத்தின் 25ம் அதிகாரத்தை வாசித்துவந்தார்கள்.

இந்த நிருபசவிசேஷவாக்கியங்கள் மிகவும் ஏற்றது. ஸ்தேவானுடைய நாளுக்குரிய நிருபவாக்கியத்தில் அவன் இரத்தச்சாட்சியாய் மரித்ததைக்குறித்து வாசிக்கிறோம். சவிசேஷ வாக்கியத்தில் கிறிஸ்துவினியித்தம் மரித்தவர்களுடைய இரத்தத்தை சிந்தினைவர்களிடத்தில் பழிவாங்கப்படுமென்று சொல்லியிருகிறது. யோவானுடைய நாளுக்குரிய நிருபசவிசேஷவாக்கியங்கள் அவன் எழுதின புத்தகங்களிலிருந்தே எடுக்கப்பட்டது. நிருபவாக்கியத்தில் யோவான் இரக்காகைக்குறித்துக்கொடுத்த சாட்சியும் சவிசேஷவாக்கியத்தில் இரக்காகர் யோவானைக்குறித்துச் சொன்னதும் அடங்கியிருக்கிறது. இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று இசைந்திருக்கிறது. சவிசேஷவாக்கியம் இந்த சவிசேஷகளை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறதினால் இந்த நாளுக்குத்தே. நிருபவாக்கியமோ முந்தின பண்டிகையோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதைதொட்டு இங்கே சேர்த்திருக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது. குற்றமில்லாத பாலகருடைய விசேஷத்தில் எரோதுசெய்த பெரிய கொலையைக்குறித்து வாசிக்கிறோம். நிருபவாக்கியத்துக்குப்பதிலாக வெளிப்படுத்தலின்விசேஷம் 14ம் அதிகாரத்தின் ஒரு பங்கை வாசிக்கிறோம். இந்த குற்றமில்லாத பாலகரும் இவர்களைப்போலொத்த பாலகரும் அடையும் பாக்கியமான நிலைமையைக்குறித்து அங்கே காட்டியிருக்கிறது.

V. பிறப்பின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும் ஓய்வுநாள்.

பூர்வீக கிறிஸ்தவர்கள் ஒவ்வொரு பண்டிகையின் எட்டாம் நாளை வெகு பெருமையாய் ஆசரித்துவந்தார்கள். இராப்போசனமுறையில் விசேஷித்த முகவுரையைப்பற்றி பேசும்பொழுது இதற்கு முகாந்தரம் இன்னதென்று சொல்லுவோம். எட்டுநாள்வரையும் ஒவ்வொரு நாளிலும் எட்டாம் நாளிலும்கூட பண்டிகையின் ஆரத்தினையின் ஒரு பங்கை ஆசரிப்பது வழக்கம். அந்த வழக்கப்படி இந்த ஓய்வுநாள் எட்டாம் நாளுக்குள் வருகிறபடியால் இந்த பண்டிகைக்குரியதை, தியானிக்க அந்த சுருக்க செபம் நிருபசவிசேஷவாக்கியங்களையே இந்தநாளிலும் வாசிக்கிறோம். மார்க்கம் சீர்திருத்தப்படுமுன் லூக். 2: 33-41 வரையில் சவிசேஷவாக்கியமாக வாசிக்கப்பட்டுவந்தது. அது முதல் மத்தேயு முதலாம் அதிகாரத்தையே வாசித்து வருகிறோம். இராசாங்கம் ஒழுங்குப்பட்டதுமுதல் தலைமுறைவாக்கியங்களை விட்டுவிட்டார்கள்.

VI. விருத்தேசேதன பண்டிகையைக் குறித்து.

எல்லா நீதியும் நிறைவேற்ற இரக்காகர் கீழ்ப்படிந்து சம்பாதித்த புண்ணியத்தை ரூபகப்படுத்தும்படி கொண்டாடுகிறோம். நம்முடைய இரக்காப்பின் புண்ணிய காரணத்தில் இதுவும் ஒரு பங்கு. மோசேயின் கொடேரமான கற்பனைகளை இது நீக்கி சவிசேஷத்தில் லேசான சட்டங்களுக்கு நம்மைக் கீழ்ப்படுத்துகிறது.

இரண்டாவது, இது அநிக் பூர்வீகமானதல்ல. 1900 ம் வருஷத்தில்

இதைப்பற்றி முதலாவது வாசிக்கிறோம். (பெர்னாட்) இதைப்பற்றி ஒரு பிரசங்கம் செய்திருக்கிறார். பூர்வீக ஆசிரியர்கள் கிறிஸ்து பிறந்த எட்டாம் நாளில் பண்டிகையென்று இதை அழைத்தார்களாம். அந்த நாளில் அஞ்ஞானிகள் தங்களுக்குரிய பண்டிகையை துன்மார்க்க மாய் நடத்திவந்தபடியால் கிறிஸ்தோஸ்தம் இதை பிசாசின் பண்டிகை யென்கிறார். 6ம் பொதுவான சங்கத்தில் இந்த நாளைக் கொண்டாட வேகூடாது என்கிற சட்டம் உண்டாயிற்று.

மூன்றாவது. இந்த நாளின் ஆராதனை அதற்கு மிகவும் ஏற்றது. காலே முதலாம் பாடத்தில் விருத்தசேதனம் ஏற்பட்டதை வாசிக்கிறோம். சவிசேஷவாங்கியம் கிறிஸ்துவானவர் விருத்தசேதனம் அடைந்ததைக்குறித்துச் சொல்லுகிறது. மாலே முதலாம் இரண்டாம் பாடங்கள் இரண்டும், நிருபவாங்கியமும் ஓரோகாரியத்தைக்குறித்துப் பேசுகிறது. அதென்னவென்றால், மாம்ச விருத்தசேதனம் நிறுத்தப்பட்ட பிற்போனபடியால் தேவன் பட்சபாதம் உள்ளவரல்ல, இருதய விருத்தசேதனத்தைத்தவிர வேறென்றையும் நம்பிவிடத்தில் கேட்கிற துயில் லையென்பதுதான். சுருக்கசெபம் நிருபசவிசேஷவாங்கியங்கள் 1549ம் வருஷத்தில் முதலாவது சேர்க்கப்பட்டன.

VII. வெளிப்படுத்தலென்னும் பண்டிகையைக்குறித்து.

எப்பிரானேயென்பது கிரேக்கவார்த்தை. கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டபோது அவர் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடியால் அந்த பண்டிகைக்கும் இந்தப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுதோ புறச்சாதியாருக்கு நஷைத்திரத்தின்மூலமாய் கிறிஸ்து வெளிப்பட்டதைக்குறித்துமாதிரம் இந்த நாளில் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். இதற்கு பரிசுத்த வெளிச்சங்களின் நாளென்றும் பெயர். அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றதையும் இந்த நாளில்தான் தியானிக்கிறோம். அந்த நான்முதற்கொண்டு அவர் அந்தகாரத்திலிருப்பவர்களுக்கு வெளிச்சமாணார். மேல்திசை சபைகளில் இந்த நாளில்தான் அநேகருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பது வழக்கம். கீழ்திசை சபைகளிலோ உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகையிலும் பரிசுத்தாவியின் பண்டிகையிலும் தான் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்கள். இந்த சமையங்களில் ஆராதனைசெய்யும்போது அநேக விளக்குகளைக் கொளுத்தி தேவாலயங்களை அலங்கரிப்பார்களாம்.

இரண்டாவது. அஞ்ஞானிகளுக்கு சவிசேஷத்தை வெளிப்படுத்தி தம்முடைய சொந்தச் சனங்களாகிய யூதர்களுக்குருந்த சலாக்கியங்களை இவர்களுக்கும் கட்டினையிட்டதற்காக தேவனைத் தூதிக்கும்படிக்கு இந்தப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறோம். கிழக்கத்தி சாஸ்திரிகளுக்கு கிறிஸ்து பிறந்ததை வெளிப்படுத்தினதுதான் அவர்களுக்குக்கிடைத்த முதல் சிலாக்கியம்.

மூன்றாவது. மூன்று சமையங்களில் கிறிஸ்து தம்மை வெளிப்படுத்தினதைக்குறித்து இந்த நாளில் நாம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். கிறிஸ்தோஸ்தம் சொல்லுகிறபடி இந்த மூன்றாம் ஓரோளில் நடந்தாலும் ஓரோவருஷத்தில் நடக்கவில்லை. முதலாவது நட்சத்திரத்தின்மூலமாய் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். சாஸ்திரிகள் இதனால் நடத்தப்பட்டுவந்து அவரை வணங்கினார்கள். சுருக்க செபத்திலும், சவிசேஷவாங்கியத்திலும் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. இரண்டாவது அவர் ஞானஸ்நானம்பெற்றபொழுது திரித்துவம் வெளிப்பட்டது. இதைப்பற்றி காலே இரண்டாம் பாடத்தில் வாசிக்கிறோம். மாலே இரண்டாம் பாடத்தில் அவர் மூன்றாவது தம்மை வெளிப்படுத்தி

னவீதம் காட்டியிருக்கிறது. தண்ணீரை இரசமாக்கிவெளியே தமது திவ்விய மகிமையை வெளிப்படுத்தினார். முதலாம்பாடத்தில் புறச்சாதியார் சேர்வதிலும் சபை பெருகுவதைக்குறித்த தீர்க்கதரிசனம் அடங்கியிருக்கிறது. நிருபவாங்கியத்தில் அவர்களுக்குச் சவிசேஷம் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடியால் அது நிறைவேறினவகை சொல்லியிருக்கிறது. இந்த நானுக்குரிய சுருக்க செபமும் சவிசேஷவாங்கியமும் முந்தின செபபுஸ்தகங்களில் இருந்தபடி இருக்கிறது. நிருபவாங்கியம் நம்முடைய செபபுஸ்தகம் எழுதப்பட்ட சமையத்தில் முதலாவது சேர்க்கப்பட்டது. அதற்கு முந்தி எசாயா 60ம் அதிகாரத்தின் ஒரு பங்கை வாசித்துவந்தார்கள். இப்பொழுது அதை காலே முதலாம்பாடமாக வாசிக்கிறார்கள்.

Communicant's Companion.

நற்கருணை விளக்கம்.

டு. அதிகாரம்.

கர்த்தருடைய பங்கியைச் சேர்ந்து தங்கள் உடன்படிக்கையைப் புதுப்பிக்கிறவர்களுக்குச் சொல்லப் படுஞ் சில யோசனைகள்.

(தொடர்ச்சி.)

(2) எப்பேர்ப்பட்ட சோதனைக்கும் எகிர்த்து நிற்கும்படியான பிரதிக்கிணைபண்ணவேண்டும். நான் தேவனோடே உடன்படிக்கைபண்ணும்போது பசாசுக்கு விரோதமாய் உடன்படிக்கைபண்ணுகிறவர்க ளாயிருக்கவேண்டும். சிவ்விய சர்வாயுதவர்க்கங்களைத் தரித்துக்கொண்டு பசாசினுடைய சகலவித தந்திரமான வகைப்பாடுகளுக்கும் எகிர்த்து நின்று (ருத்து நகாமியோடே சொன்னதுபோல) கிறிஸ்துவைவிட்டுப் பிரியும்படியாக “என்னோடே பேசாதே, அவர் போகிற இடத்துக்கு நானும் போவேன். அவர் தங்குகிற இடத்திலே நானும் தங்குவேன். மாணங்கூட என்னை அவரைவிட்டுப் பிரியாது” என்று சொல்லவேண்டும். உலகம் நம்மை எவ்வளவாய் புகழ்ந்தாலுஞ் சரியே, நாம் கிறிஸ்துவைவிட்டுப்பிரியும்படி நம்மை நிறுத்திக்கொண்டு தங்கத்தைக் குவித்தாலுஞ் சரியே, அல்லது உலகம் நம்மை வெறுத்து நம்முடைய பொருளையும் நம்முடைய ஜீவனையும் நம்மைவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளுகிறதாயிருந்தாலுஞ் சரியே, நாம் கிறிஸ்துவை விட்டுப் பிரியாமல் “ஆண்டவரே நீர் என்கேபோனாலும் உம்மைப் பின்செல்லவேன். நான் உம்மோடு மரிக்கிறவனாயிருந்தபோதிலும் உம்மை மறுதலியேன்” என்று சொல்லவேண்டும்.

VI. இவை எல்லாவற்றிலும் கிறிஸ்து இயேசுவின்னுடைய நீதியையும் அவருடைய பலத்தையும் ஆதாரமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். உலகத்தார்பண்ணும் உடன்படிக்கையில் மத்தியஸ்தானில்லாமல் நடக்க

கமாட்டாது. அதுபோலவே தேவனுக்கும் நமக்கும் உண்டான இந்த நித்திய உடன்படிக்கையில் கர்த்தராகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவே மத்திய யஸ்தரானார். அவர் நமக்காக உடன்பட்டாவிட்டால் நாம் பண்ணும் வாக்குத்தத்தத்தில் யாதொரு நிலையும் உறுதியில்லை. ஆகையினாலே நாம் தேவனோடே உடன்படிக்கைபண்ணுகையில் அந்த உடன்படிக்கையின் அல்பாவும் ஒமேகாவுமாகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவை நோக்கிப் பார்த்து, என் பெலனும் நீதியும் அவரிலிருந்து வருகிறதென்று சொல்லுகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

(1) ஏனென்றால் நம்முடைய கெட்ட சுபாவம் உலகத்தையும் மாம்சத்தையும் நோக்குமேயொழிய பரத்தைநோக்காது. நம்முடைய சுயபெலத்தை நம்பிப்பண்ணும் வாக்குத்தத்தங்களெல்லாம் மணலின் பேரிற கட்டப்பட்ட வீட்டைப்போலும் தன் சுய பெலத்தை நம்பி “உமக்காக என் ஜீவனையுங் கொடுப்பேன்” என்று பேதுரு பண்ணின தீர்மானத்தைப்போலவுமிருக்கும். காரியமிப்படியிருக்கிறபடியால் சுகல சம்பூரணத்திற்கும் ஊற்றுகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவைச் சார்ந்து “தேவரீரே நீர் உமதடியானுக்குப் பிணையாளியாயிரும்” என்று அவரை மன்றாடவேண்டும்.

(2) நாம் தேவனோடே உடன்படிக்கைபண்ணுகையில் கிறிஸ்து இயேசுவின்னுடைய நீதியைத் தரித்துக்கொண்டவர்களாய் அவருக்கு முன்பாகக் காணப்பட்டேவண்டும். ஏனெனில் அது இல்லாமற்போகிறவர்களுக்கு அவர் பட்சிக்கிற அக்கினியாயிருப்பார். நம்முடைய கோபத்தை யாற்றும்படியாகச் செலுத்தப்பட்ட கிறிஸ்துவின்னுடைய பிராயசித்தமே நமக்குக் கலியாணவஸ்திரம்போலாகி நம்முடைய பாவ நிவாரணத்தையும் பாவக் குஷ்டரோகத்தையும் மறைத்து நம்மை அலங்கரிக்கப்பண்ணுகிறது.

II. இரண்டாவது நாம் பண்ணும் உடன்படிக்கை எப்படிப்பட்ட தாயிருக்கவேண்டும்.

(1) புத்தியுள்ளதாயிருக்கவேண்டும். அறிவில்லாமற் குருட்டாட்டமாய்ப்பண்ணுகிற உடன்படிக்கை உயிரற்ற பலிக்கொப்பாயிருக்கிறது. நம்முடைய ஆத்துமசத்துருவாகிய பசாசு நம்மைத் தேவனைவிட டிழுக்கும்படியாக நம்முடைய புத்தியின் கண்களைக் குருடாக்கப் பார்ப்பதே அவனுடைய முக்கியவேலை. ஆகையினால் நாம் இந்த உடன்படிக்கைபண்ணுமுன் அதின் தன்மையை நன்றாய்த் தீர விசாரித்ததன்பின் அதிற் பிரவேசிக்கவேண்டும். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணப் புஸ்தகத்தை ஜனங்கள் காதுகள்கேட்க வாசுத்திதன்பின்பு தான், உடன்படிக்கையினிரத்தத்தை அவர்களப்பேரில் தெளித்தான். நாமும்படியே இந்த உடன்படிக்கைக்குரிய சட்டதிட்டங்களை நன்றாய் வாசுத்திநிந்ததன்பின் கையெழுத்துப்போடவேண்டும். ஏனெனில் அநீவோடுகூடிய விசுவாசமல்லாதது விசுவாசத்தோடேகூட்டல்ல.

(2) தீரையோசித்துச் செய்யவேண்டும். உடன்படிக்கை பண்ணுவோமோ, பண்ணவேண்டாமோ என்பதைப் பற்றி யோசிக்கேண்டியதில்லை. அந்த உடன்படிக்கைக்குட்பட்டேவண்டியது நம்முடைய கடமை. ஆனால் நாம் உடன்படிக்கை பண்ணப்போகும்போது நாம் செய்யப்போகிறதென்னவென்று யோசிப்பதைப்பற்றித்தான்சொல்லுகிறோம். இந்த உடன்படிக்கையினால்வரும் லாபம் நஷ்டம் இன்னதென்றும் இதற்கெதிர்த்துவரும் சத்துருக்களாகிய பசாசு, உலகம், மாம்ச இச்சையாகிய சத்துருக்களோடெதிர்த்து நின்று போராடத்தக்க பெலன் நமக்கு இருக்கிறதாவென்றும், மரணபரியந்தம் உண்மையாயி

ருந்து இந்த உடன்படிக்கையைக் காத்துக்கொள்ளத்தக்க திராணி நமக்குண்டோவென்றும் யோசித்து இந்த உடன்படிக்கையைப் பண்ணவேண்டும்.

(3) தாழ்மையோடு உடன்படிக்கை பண்ணவேண்டும். தேவனோடு உடன்படிக்கைபண்ணுகிறவர்களானதால் அவருக்கும் நமக்குமிருக்கும் அளவற்ற வித்தியாசத்தை யாராய்ந்து நம்முடைய நிலைமையைச் சரியானபடியறிந்து அதற்குத்தக்கதாய் நம்மைத் தாழ்த்திக்கொள்ளவேண்டும். தேவன் “ஆபிரகாமோடே உனக்கும் நமக்கும் உடன் படிக்கைபண்ணுவோமென்று சொன்னபோது அவன் முகங்குப்புற விழுந்து அவரோடே பேசத்துணிந்தான்” என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்புறந் தேவன் அவனோடே அதிகப் பட்சங்கரண்பித்து அவனோடே அதிகச் சிநேகம்பாராட்டினபு அவன் “இதோ அடியேன் தூறும் சாம்பலுமாயிருந்தும் ஆண்டவரோடே பேசத்துணிந்தேன்” என்று தன்னைத் தாழ்த்திப்பேசுகிறான். தாவீதும் தேவன் அவனிடத்தில் அவன் இராசாசனத்தை யுறுதிப்படுத்துவோமென்று சொல்லுகையில் அவன் சொல்வதைக் கவனியுங்கள். “ஆ ஆண்டவராகிய தேவனே தேவரீர் என்னை இவ்வளவுதூரங் கொண்டுவந்ததற்கு நான் எம்மாத்திரம் என்வீடு எம்மாத்திரம்”, என்கிறான். ஆகையினாலே நாமும் நம்மை அதிகமாய்த் தாழ்த்தி இந்த உடன்படிக்கைக்குட்பட்டேவண்டும். “தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்.”

(4) மன உச்சாகத்தோடே அப்படிச் செய்யவேண்டும். நாம் தேவனோடே உடன்படிக்கைக்குட் பிரவேசிக்கையில் கட்டாயத்தினாலும் பயமுள்ள ஆவியோடும் அப்படிச் செய்யாமல் புத்திரசுவிகாரத்துக்குரிய ஆவியோடே அப்படிச் செய்யவேண்டும். நாம் கர்த்தரைச் சேருவது நம்முடைய கடமையாயிரப்பதோடுகூட அது நம்முடைய நித்திய பலனுக்கேற்றதாயிருக்கிறதென்பதைச் சிந்தித்துச் சந்தோஷத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் அந்த உடன்படிக்கைக்குட்பட்டேவண்டும். ஆதாக்கோத்திரத்தார் தேவனோடே உடன்படிக்கைபண்ணினபோது உரத்த சத்தத்தோடும் எக்காளத் தொனியோடும் உடன்படிக்கை பண்ணினார்கள். அவர்கள் தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் அவரிடத்திலுடன்படிக்கைபண்ணித் தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் அவரைத் தேடினபடியால் அப்படிச்செய்தார்கள். நாமும்படியே நம்முடைய முழு இருதயத்தோடும் தேவனிடத்திலுடன்படிக்கைபண்ணுகிறதாயிருந்தால் சந்தோஷத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் அப்படிச் செய்ய ஏற்படுவோம்.

(5) உண்மையோடே செய்யவேண்டும். நாம் தேவனுக்கென்று எந்த ஊழியத்திலும் இதுவே நமக்கு முக்கியமாயிருக்கவேண்டியது. அவர் நம்முடைய உள்ளத்தில் உண்மையுண்டாக விரும்புகிறார். அவர் ஆபிரகாமோடே உடன்படிக்கைபண்ணினபோது “நீ நம்முடைய முகத்துக்குமுன்பாக நடந்துகொண்டு உத்தமனாயிரு” என்றார். நாம் வாயினாலே தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமராய் நடந்துகொள்ளுவோமென்றுசொல்லியும் நம்முடைய இருதயமும் அதுக்கிசைந்திராவிட்டால் நாம் தேவனைப் பரியாசமப்பண்ணுகிறவர்களாயிருப்போம். நாம் தேவனோடே உடன்படிக்கைபண்ணியும் உலகத்தோடும், மாம்சத்தோடும் ஐக்கியப்பட்டிருந்தால் நம்மைப்போலொத்த மாயக்காரர் ஒருவருமியார் இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தேவனிடத்திற் பங்குமில்லைப் பாகமுமில்லை.

கிறிஸ்துவானவர் சொன்ன உவமைகள்.

IX-வது. திராஷுத்தோட்டத்தில் வேலைசெய்தவர்களைக்

குறித்து.

மத். 20: 1-16.

வேறு சில வியாக்கியானிகள் எல்லாருக்கும் சமமாகக்கொடுக்கப் பட்ட பணத்தையல்ல, அந்தந்த மண்ணே நேரத்தில் ஒருவருக்குப்பிறகொருவர் கிரமமாய் வேலைசெய்யவந்ததைக் காட்டுகிறதே இந்த உவமையின் விசேஷித்த நோக்கம் என்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லுகிறவர்களும் பலவகையாய்ப் பேதப்படுகிறார்கள். உலகமுண்டானது முதல் நீதியை நடப்பிக்கும்படி பலகாலங்களில் பலமனிதரை அழைத்ததை இது குறிக்குமென்று ஓரிஜன், இல்லாரியென்பவர்களைப்போல சொல்வாரும் உண்டு. முதலாவது ஆதாமையும் பிறகு நோவா, ஆபிரகாம், மோசேயென்பவர்களுக்கும் கடைசியாக அப்போஸ்தலனாயும் தம்முடைய திராஷுத்தோட்டத்தில் வேலைசெய்யும்படி அழைத்தார். இவர்களில் முந்தினவர்களெல்லாரும் பெலவீனமும், குறைவுமுள்ள பழை வேற்பாட்டின்காலத்தில் வாசஞ்செய்தவர்களானபடியால் அதிகக்ஷட்டத்துக்குள்ளானவர்களென்று சொல்லலாம். ஆவியின் வரங்கள் அவர்களுக்கு அதிகமாய்க்கிடைக்கவில்லை. கிறிஸ்து சபையாரைப்போல கிறிஸ்துவில் விளங்கின தேவ இருபையைப்பற்றின தெளிவான அறிவினால் அவர்கள் பிரகாசிப்பிக்கப்படவில்லை. அதிகக்காலம் உழைத்ததினாலும் அதிக வருத்தமானகாலத்தில் உழைத்ததினாலும் அப்போஸ்தலர் 15: 10. அதிகக்ஷட்டத்துக்குள்ளானவர்களென்று சொல்லலாம். அப்போஸ்தலரோ, தேவனுடைய தீரட்சத்தேரட்டத்தின் வேலைக்கலைச் சொல்லுகிறபடி கடைசிகிறேரத்தில் அல்லது கடைசிக்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டவர்களானபடியால் முதல் நிருபம் 2: 18. கிறிஸ்துவிலுள்ள தேவகிருபையை அதிகமாய்ப் பெற்று கொஞ்ச உபத்திரவத்தைமாதத்திரம் சகிக்கிறார்கள். இது சரியான கருத்தாயிருக்கும்படி யோவான் 4: 35-38. இசோடே நன்றாய் ஒத்திருக்கும். பிரயாசப்பட்டார்களென்று சொல்லியிருக்கிற மற்றவர்கள் 38 ம் வசனம். முந்திப்போன சந்ததியார்தான் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் அதிக வருத்தத்தோடு உழைத்தவர்கள். தருகநிலம்போலொத்த மனிதருடைய இருதயத்தைச் சீர்ப்படுத்தி கண்ணீரோடு விதைத்தவர்கள். இதுதான் பகல்முழுதும் வேலையில் வருத்தப்பட்டது. சீவருடைய வேலையோ எவ்வளவோ லெகுவானது. ஞானக்கருத்தின்படி வெள்ளாண்மை அறுத்துச் சேர்க்கிற இவர்கள் மற்றவர்களின் பிரயாசத்தின் பலனைப்பெற்றார்கள். இது 11 மணிவேளையில் வந்ததைக்குறிக்கும். முந்திவந்தவர்களும் பிந்திவந்தவர்களும் அதிகமாய் உழைத்தவர்களும் கொஞ்சமாய் வருத்தப்பட்டவர்களும் ஒருமித்து சந்தோஷப்பட்டார்களென்று சொல்லியிருக்கிறது. பொறுமையில்லாமல் ஒருவருடைய சந்தோஷத்திலொருவர் சந்தோஷப்பட்டார்கள். இது நல்ல வியாக்கியானமாய்த் தோன்றினாலும் ஆட்சேபனைக்கு இட

முள்ளதுதான். தேவனுடைய பிள்ளைகள் மற்றவர்களுக்குக்கிடைத்த அதிக இருபையைப்பார்த்து மொறுமொறுக்கிறதாயிருந்தாலும் எப்போழுது மொறுமொறுத்தார்களென்று சொல்லவேண்டியதிரும்பும். பழையவேற்பாட்டின் காலத்திலிருந்தவர்கள் சீவனோடுருந்த காலத்தில் இப்படி. மொறுமொறுத்திருக்கமாட்டார்கள். பிந்திவந்தவர்களுக்கு ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட நற்காரியங்கள் வெளிப்படுமுன்னேயே அவர்கள் தங்கள் கல்லறையில் சேர்ந்தார்கள். நியாயத்தீர்ப்பின்நாளிலாவது நிறைவான அன்பு வாசஞ்செய்யும் பரலோக இரகசியத்திலாவது, இப்படி பொறுமையடைய சுத்தமாய் இடமிராது. தம்முடைய சீவர்களுக்கு ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டவைகள் எவ்வளவோ பெரியவைகள், மகிமையானவைகள், அதைப் பெறுமுன்னிருந்தவர்கள் பொறுமைக்கு இடங்கொடுக்கக்கூடியவர்களாயிருந்தார்களானால், மற்றவர்கள் தங்களைவிட மேலானவையாகப் பெறுகிறதைக் கண்டு மொறுமொறுக்கவுங்கூடும். அவ்வளவு பெரியவைகளை சவிசேஷகாலத்தில் கர்த்தர் தமது பிள்ளைகளுக்கு ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிறார் என்று காட்டத்தான் மற்றவர்கள் மொறுமொறுத்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறதேயன்றி வேறல்லவென்று கிறிசொஸ்தம் சொல்லுகிறபடி சொல்லுவோமானால் இந்த வியாக்கியானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். மற்றப்படி இது அதிக ஆட்சேபனைக்கு ஏதுவானது. வேறு சில வியாக்கியானிகள் வெவ்வேறு நேரங்களில் ஊழியக்காரர் அழைக்கப்பட்டது பற்பல வயசுடையவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஊழியத்துக்கு அழைக்கப்படுகிறதைக் குறிக்குமென்றும், விருத்தாப்பியகாலத்தில் அழைக்கப்படுகிறவர்கள் முந்தினகாலங்களை வினாப்க் கழித்தோமேமென்று சோர்ப்புடாமல் மன உச்சாகத்தோடு உழைக்கும்படி அவர்களைத் தைரியப்படுத்துவதே இந்த உவமையின் நோக்கமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால், தங்களுக்குக்கிற கொஞ்சக்காலத்திலும் அவர்கள் நன்றாய் உழைப்பார்களானால் மற்றவர்களைப்போல நிறைவான பலனைப் பெறுவார்கள். கிறிசொஸ்தம் என்னவர் இப்படியே வியாக்கியானஞ்செய்கிறார். எரோம் என்பவர் இதைப்பற்றி சொல்லுகிறதாவது. அதிகாலையில் வேலைக்குவந்தவர்கள் சாமுவேல், எரோமியா, யோவான்ஸ்நான்கு முதலியவர்கள். இவர்கள் சங்கீதக்காரனைப்போல தாயின் வயிற்றிலிருக்கும்போதே தேவரீர் என் பராபரனைன்று சொல்லக்கூடியவர்கள். முன்று மணிக் குவந்தவர்கள் வாலிபத்தில் தங்களைக் கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவர்கள். 6 மணிக்கு வந்தவர்கள் புருஷத்துவத்தில் கிறிஸ்துவின் துகத்தடியை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். 9 மணிக்கு வந்தவர்கள் விருத்தாப்பியத்தில் கிறிஸ்துவைக் குஷிரானவர்கள். 11 மணிக்கு வந்தவர்கள் மரிக்கிறதற்குச் சற்று முந்தி கிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொண்டவர்கள். குணப்பட்ட கள்ளனைப்போல இவர்களுடைய பிரயாசங்களில் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கிறது. ஆகிலும் ஒன்றுபோல பலனைப் பெறுகிறார்கள். கடைசிக்காலங்களில் மனந்திரும்புகிறவர்களுக்கு இந்த உவமையினால் திடீன் உண்டாகிறதாயிருந்தாலும் அதுவே இந்த உவமையின் கருத்து என்று சொல்லக்கூடாது. அப்படியானால் முந்திச் சொல்லியிருக்கிறதோடு எப்படிச் சம்பந்தப்படும்? பேதுரு கேட்ட கேள்விக்கு எப்படி உத்தரவாகும்? அந்த கேள்விக்கேட்க அவனை ஏவிவிட்ட குணத்தை இது எப்படித் திருத்தும்? அதைத் திருத்த வேண்டுமென்கிற நோக்கத்தோடேதான் இரகசிகர் இந்த உவமையைச் சொன்னார்.

இதுவரையில் சொல்லிவந்த வியாக்கியானங்களைவிட கர்த்தருடைய திராட்சத்தோட்டத்தில் முந்தி அழைக்கப்பட்டவர்களாகிய யூதர்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதைக்கூறித்து எச்சரிப்பும், தீர்க்கதரிசனமும் இந்த உவமையில் அடங்கியிருக்கிற கருத்தென்று சொல்லுகிற தூதன் சரியான வியாக்கியானமென்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். இவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதற்கு முகாந்தரங்களுளையென்றால், தங்களுக்கும் சங்கங்கள் ஊழியத்தையுங்கூறித்து பெருமைபாராட்டினது ஒன்று. இவ்வளவு காலம் அன்னியராயிருந்த புறச்சாதியார், தங்களைப்போல பாத்தியஸ்தர்களாகியிருக்கின்ற பெருமைபாராட்டினது. முந்தி வந்தவர்களோடேமாத்திரம் கூடிப்பேசி மற்றவர்களோடு பேசாமல் இருந்தது இந்தக் கருத்துக்கு இசைவாய்த்தானிருக்கிறது. ஆதலால் இந்தக் கருத்தைத் தள்ளப்படாது. யூதர்களிடத்தில் இது நிறைவேறியிருக்கிறது. அவர்களுடைய நடத்தை இவ்விதமான எச்சரிப்புக்கு ஏற்றதுதான். ஆகிலும் இதொன்றுதான் இந்த உவமையின்கருத்தென்று சொல்லப்படாது. இன்னும் பல கருத்துகளுண்டு. நம்முடைய இரக்ககருடைய வார்த்தைகள் அதிகப் பொருளடங்கியது. தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இருக்கும் சம்பந்தத்தை வெளியாக்கும்விஷயங்களிலெல்லாம் இது நிறைவேறுகிறதைப் பார்க்கலாம். ஆகிலும் இதுவே விசேஷித்த கருத்தென்று சொல்லலாகாது. அப்படி இருக்குமானால் இரண்டுவகை பணிவிடைக்காரரைக்கூறித்து மாத்திரந்தான் சொல்லியிருக்கும். முந்திவந்தவர்களும் பிந்திவந்தவர்களுமாத் திரந்தானிருப்பார்கள். ஊடேவந்தவர்களால் இந்தக் கருத்துக் குழம்பிப்போம். யூதர்கள் ஒரேவிசையாய் அழைக்கப்பட்டவிலை. பல தருணங்களில் அழைக்கப்பட்டார்கள். முந்தி மோசே ஆரான் என்பவர்கள் மூலமாய், பிறகு தாவீது முதலிய இராஜர்கள் மூலமாய், முன்னரவனு மக்கப்பெயர்முதலிய ஆசாரியர்மூலமாய் கடைசியாக கிறிஸ்துவானவர் அவருடைய அப்போஸ்தலர்மூலமாய் இப்படி பலவிதகாலங்களில் அழைக்கப்பட்டதையாவது அல்லது யூதர்கள்மாத்திரமல்ல, சமாரியர் நீதியின் புரோசலோத்தர் வாசலின் புரோசலோத்தர் என்பவர்கள் அழைக்கப்பட்டதையாவது நடுவே வந்தவர்கள் குறிப்பார்களென்று சொல்வது சரியல்ல, இதுகள் விகற்பத்தை நீக்கப்பார்க்கிற உபாயங்கள் விகற்பத்தை நீக்கமாட்டாது. விகற்பம் உண்டென்று காட்டும்.

Notes on Genesis.

ஆதியாகம வியாக்கியானம்.

ஈ. அதிகாரம்.

(தொடர்ச்சி.)

21. மனிதர் “தோலுடைகளை” தரிக்கும்படி மிருகங்கள் செலவாகத்தக்கதாய் இதற்குள்ளாக அதிகமாய்ப் பெருகியிருக்கவேண்டுமா தலால் சிருட்டிப்பின் காலத்துக்கும் மனிதர் பாவஞ்செய்ததற்

கும் இடையில் வெகு காலம் சென்றிருக்கவேண்டுமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இது ஒரு உத்தேசமேயல்லவாது வேறில்லை.

இந்தத் தோல்கள் தேவ நியமிப்பினாலே பலியடிக்கப்பட்ட மிருகத்தினுடையவைகளென்று கொன்றுகிறது. ஏனென்றால், இவை வேறேவகையாய் வந்ததென்று நினைக்க ஏதுவில்லை. பாவமில்லாக்காலத்தில் மனிதர்கள் மிருகங்களைக் கொல்லவே இல்லை. ஆகையால் இவை போசனத்துக்காக அடிக்கப்பட்ட மிருகத்தின் தோல்களாயிராது. மனிதர் பாவஞ்செய்து இவ்வளவு சீக்கிரத்துக்குள்ளாக மிருகங்கள் தானாய்ச் செத்திருக்கவுமாட்டாது. இவைகளை தேவன் தாமே உடுத்தினார். ஆகையால் அக்காலத்தில் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவந்தபடி அந்த ஆதி காலத்திலேயே பிணையாளிமூலமாய் குற்றம் நீக்கவேண்டுமென்று தேவன் அவர்களுக்கு அறிவித்து, அந்தப் பிணையாளிக்கு அடையாளமாக குற்றமில்லாத மிருகங்களை பலிசெலுத்தும்படி கட்டினையிட்டாரென்று நிதானிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

இந்தத் தோலுடைகளைக்குறித்து பின்னும் கவனிக்கவேண்டிய தென்னவென்றால், (1) இவற்றை தேவனே அவர்களுக்குத் தரிப்பித்தார். (2) இப்பொழுது அவர்களுக்குண்டாயிருந்த மிருகியான குளிரும் அனலும் அவர்களைப் பிடியாதபடிக்கு அவர்களுக்கு நல்ல மூடு வஸ்திரமாயிருந்தது. (3) அவர்கள் சுதாவாய் உடுத்திக்கொண்ட அத் தியிலைக் கச்சைக்குப்பதிவாகத் தரிக்கப்பட்டது. (4) இதிலே தேவனுக்குமுன்பாக வெட்கமில்லாதிருந்தார்கள். (5) தங்கள் ஆதி நிலைமையையும் தாங்கள் இருவாணிகளானதற்குக் காரணமான பாவத்தையும் அவர்களுக்கு எப்போதும் நினைப்பூட்டிக்கொண்டேயிருந்தது. (6) தேவன் அவர்கள் பேரில் இன்னும் கவலையும் தயாளமுமுள்ளவராயிருக்கிறொன்று அவர்களுக்குத் தூண்டிக்காட்டி அவர்களை ஹதியப்படுத்திக் குணப்படுத்தலுக்கு அழைக்கிறதாயிருந்தது. (7) லியின் மாம்சம் தேவனுக்குத் தகனமாடி அதன் தோல் மனிதருக்கு உடுத்தப்பட்டது அவருக்கும் இவர்களுக்குமுண்டான சம்பந்தத்தைக்காட்டியது. (8) இரட்சகருடைய நீதிக்கு முன்னடையாளமாய் அவருடைய பிராயச்சித்தத்தை அவர்களுக்குப் போதிக்கிறதாய் இருந்தது.

பலியின் ஏற்பாடு தேவனுலேயே உண்டாயிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இந்த யோசனையை அவர் சொல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குத் தானாய் எப்படித் தோன்றும். அப்படித் தோன்றினாலும் இது அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கும் என்று எப்படி அறிவார்கள். அவருக்கு விரோதமாய்ச் செய்த பாவத்தைப் பரிகரிக்க அவருடைய ஜெந்துக்களிலொன்றைத் தகனிக்கிறது ஏற்றதாயிருக்குமென்று அவர்களுக்குத் தானாய் எப்படித் தெரியும். இவர்கள் தானாய்ச் செய்திருந்தால் அவருடைய சாதுவான குற்றமற்ற மிருகங்களைப்பிடித்துத் துணிகரமாய்க் கொல்லுகிறது தப்பித்ததினமேல் தப்பித்தமாகுமேயல்லவாது, முந்தின தப்பித்தம் திருகிறதற்கு ஏதுவாயிராதே. ஆகையால் தேவனே பலியை ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டும்.

22. “நம்மில்” திரித்துவத்தைக் காட்டியது. 1:26.

“இதோ மனுஷன் நன்மை தீமை அறியத்தக்கவனாய் நம் மில் ஒருவரைப்போலானான்” மனிதர் பாவிசனானதினால் சம்பவித்த தூக்கமான மாறுதலை தேவன் எரிச்சலும் பரிதாபமுமான வார்த்தைகளினாலே தூண்டிக்காட்டச் சித்தமானார். இந்த வார்த்தைகள், ஆதாம் ஏவாள் தேவர்களைப்போலிருக்கலாம் என்று நினைத்

த அகந்தையான வீண் எண்ணத்தையும், அவர்கள் பயங்கரமானவித மாய் ஏமாற்றப்பட்டதையும் சுட்டிச் சொல்லப்படுகிறது. எப்படியென்றால், மனிதர் தேவர்களைப்போலாக ஆவல்தாகக்கொண்டார்களே, தேவர்களாய்ப் போய்விட்டார்கள். அவர்கள் மீறுதலினாலே பாக்கியசாலிகளாகிவிட்டார்கள்! என்று அவர்கள் பாவத்தையும், மதி கேட்டடையும், ஆபத்தையும், இடுக்கணையும் எடுத்துக்காட்டுகிற வகையாய்ப் பேசப்படுகிறது. இன்னால் அவர்கள் நிர்ப்பந்தத்தைப்பார்த்து தேவன் சந்தோஷப்படுகிறாரென்றல்ல, அவர்கள் தங்கள் பாவத்தை உணர்ந்து ஸ்தீரீயின் வித்தைநாடவும் இனிமேல் பாவத்தைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிருக்கவும் இந்த வார்த்தைகள் அவர்களுக்குத் தைக்கத்தக்க வகையாய்ப் போதிக்கிறதாயிருக்கிறது.

“சீவவிருட்சத்தின் கணியையும் பறித்துப்புகித்து என்றைக்கும் உயிரோடி ராதபடிக்குச் செய்யவேண்டும்.” 2. 9 வாசி. என் கட்டளைப்படிசெய்தால் நீங்கள் பிழைப்பீர்கள் என்று தேவன் ஆதாமுக்கு ஏதேன் சொட்டத்தீர் செய்த கிரியை உடன்படிக்கைக்கு சீவ விரட்சமானது முத்திரையாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால் அவருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவரைக்கும் அதாவது சீவ விருட்சக்கணியில் புகித்துக்கொண்டிருக்கிறவரைக்கும் அவன் அழியா வஸ்தராய் என்றும் உயிரோடிருப்பான் என்பதற்கு அந்த சீவவிருட்சம் அத்தாட்சியாயிருக்கிறது. அதாவது தேவன் தமது வார்த்தையில் பிசகமாட்டார் என்பதற்கு இது அவர்களுக்கு உறுதியான அடையாள மாயிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது தேவகட்டளையை மீறி, நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கணியைப் புகித்தகினால் ஆதாம் ஏவான் நித்திய சீவனுக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை இழந்துவிட்டபடியினாலே நித்திய சீவனுக்கு மேற்காட்டியபடி உடன்படிக்கைக்குரிய அடையாளமாயிருந்த சீவவிருட்சத்தைத் தொடராதபடி அவர்களை நீக்குவதும் நியாயமாயிருந்தது. “என்றைக்கும் உயிரோடி ராதபடிக்கு” என்பதில் சீவவிருட்சக்கணிக்கு நித்தியசீவனைக்கொடுக்கத்தக்க இயல்பு அல்லது சத்து இருந்ததென்றல்ல. ஆனால் நன்மை தீமையறியத்தக்க விருட்சத்தின் கணியில்தானே “புத்தியைத் தெளிவிக்கிற” தன்மை இருக்கிறதென்று நம்பும்படி ஏமாற்றப்பட்ட மத்கேட்டை மேற்காட்டியபடி துண்டிக்காட்டுகிற வகையாகவே இப்படிப் பேசப்படுகிறது. 23. “அனுப்பிவிட்டார்” வெட்கத்தோடு பரதீசைவிட்டுப்போகும்படி கட்டாயமாய்த் துரத்திவிட்டார் என்றர்த்தம். பிற்காலத்தில் யூதரில் சிலர் தங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிட்டபொழுது வழங்கிய வார்த்தையே இவ்விடத்திலும் வழங்கியிருக்கிறது. “எடுக்கப்பட்ட பூமியை” அதாவது ஏதேனுக்கு வெனியே.

24. “கிழக்கே” ஏதேன் தொடட்டத்துக்குப் போகிற வழி கிழக்கத்திலிருந்தது.

“கெருபின்கள்” தேவனுதரில் ஒருவகுப்பார். இவர்களுடைய தீவிரமான அறிவையிட்டு இந்தப் பேரால் அழைக்கப்படுகிறார்கள். தீவ்விய அறிவை இச்சித்து பாவஞ்செய்த மனிதருக்கு இவர்கள் தண்டனையாக நியமிக்கப்பட்டது மிகவும் ஏற்றதுதான். இப்படியாக வீசிக்கொண்டிருக்கிற சுடரொளி பட்டயம்போலும், கண்ணுக்குப் புலப்படத்தக்க தோற்றத்தோடும் இருந்த தேவனுதர் காப்புச்சேனையால் சீவவிருட்சத்துக்குப்போகிற வழி காபந்துசெய்யப்பட்டது. இது பாவிக்கான மனிதர் சீவவிருட்சத்தினாலே முத்திரையிடப்பட்ட உடன்படிக்கையின்மூலமாய்(அதாவது கிரியைஉடன்படிக்க

கைமூலமாய்) தேவதையவையும், நித்திய பாக்கியத்தையும் ஒருபோதும் அடையக்கூடாதென்று காட்டினது.

படிப்பினை.

கேள்வியிலும் தந்திரமும் பாவமும் இருக்கும். 1வா. ஆகையால் யோசித்துப் பிரதியுத்தரஞ்சொல். நான் தேவனுடைய பிள்ளையாயிருக்கிறதினாலே எனக்குச் சொத்தினைவராது என்று நினைமாதே. நமது கர்த்தரைப்பார். மத். 4.—நமக்கு சொத்தினை வரும்போது, வாறேன் வாறென்னு என்று நம்மிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டுவராது. இது சொத்தினை என்னு ஏவான் நினைத்தால் கணியைப் புகிப்பா:னா? பெருமைதான் அநேகருடைய உழிவு. தேவனுதர்களும் அகந்தையினால் கெட்டுப் போனார்களே. நீ நிமிஷந்தோறும் அதற்கு எச்சரிக்கையாயிரு. உலகத்தில் கத்தில் முதலாவது தோன்றின பாவம். அகந்தைதான். உலகத்தில் கடைசியாக அழிவதும் அதுவே. ஒரு மனுஷனுக்குள் முதலாவது முனைப்பது பெருமை. அவனுக்குள் கடைசியாகச் சாவதும் அதுவே. எல்லாப் பாவத்திலும் கொடியதும் அதுவே.—பட்டப்பகலைப்போல் மகா தெளிவும் பிரத்தியட்சமுமாயிருக்கிற காரியத்தைக்குறித்தும் சந்தேகிக்கும்படி சாத்தான் சொதிப்பான். “நீங்கள் சாகவே சாவ தில்லை.” நீதேவனுடைய குமாரனானால், என்றான். இப்போதும், தேவனேது? மோட்ச நரகமேது? வேதமேது என்று மனிதர் சந்தேகிக்கச் செய்கிறான்.—சந்நியாசியாய் அல்லது ஒன்றுஞ்சொல்லவேண்டாம்—லே எனக்குச்சொத்தினையிலையென்று ஒருவனுஞ்சொல்லவேண்டாம்—விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கணியை புகிக்க மனதில்லாதவர்கள் விலக்கப் பட்டமரத்தின்கீழே போகவும்கூடாது. நீ பாவத்துக்கு விலகப்பிரியப் பட்டால் சொத்தினையான இடத்துக்குப்போகாதே.—உனக்குச் சொத்தினை நேரிடும்போது விசுவாசத்தோடு எதிர்த்து நில், அல்லது சொத்தினை யான இடத்தைவிட்டு ஒடிப்போ, பின்னிட்டுப்பாராதே.—நாம் சொதிக்கப்படுகையில் கிறிஸ்துவே நமக்கு எல்லாத்துக்கும் எல்லாமாயிருந்தால், அப்போது நாம் சிக்கிக்கொள்ளாமல் சரியான சீரிலிருக்கிறோம் என்றநிந்துகொள்ளலாம். 5, 6வா. நீ மீறுதலுக்குப்பட்டால், (1யோவான் 3: 23.) நீ சீவனுடைய கையில் முத்திரை மோதிரமாயிருந்தாலும் உன்னைப் பிடுங்கி எறிந்துபோடுவார்.—இந்த ஏவான் ஏன் பாவஞ்செய்தான்! நான் அந்தத் தோட்டத்திலிருந்தால் இப்படிச் செய்கிறுக்கவேமாட்டேன் என்று சிலர் பல்லுக்கடித்துக்கொண்டுபேசுவதைக் கேட்கலாம். ஐயோ! நாம் செய்கிற ஒவ்வொரு பாவமும் அவன் செய்ச் பாவத்துக்கு அநேகவிதத்தில் ஒத்துவரும். நாம் அவனைப்போல பெருமையையும் இன்பத்தையும் நாடி பாவத்திற்குப்படுவதும் அதற்கு காரணப்படும் பேதமையுட நன்றிகேடும் தேவ துரோகமுமே அதற்கு அத்தாட்சியாம்.—ஒருபாவம் இன்னொருபாவத்தைப்பிறப்பிக்கும். ஏவான் அந்தக்கணியை முதலாவது பார்த்தான், அப்பறம் பறித்தான், புகித்தான். தன் புருஷனுக்கும் கொடுத்தான், அஃனும் புகித்தான், எல்லாரும் பாவிசுளானார்கள். மரணம் எல்லா மனிதருக்குமுண்டாயிற்று. ஆகையால் நீ அற்பமாய்த்தோன்றுகிற பாவத்துக்குப் பாவிலகு. யாக்கோபு ஒரு பொய் மாத்திரம் சொல்ல நினைத்துப் போக ஐந்துபொய்சொல்ல நேரிட்டதே. ஆதி. 21: 18—24.—சொத்தினையில் அபஜெயப்பட்ட பாவிதானே சொதிக்கிறவனாவான். 6வா.—வஸ்திரமில்லாத எளியவர்களே ஆயாசத்தோடு வெட்கப்பட்டவெண்டாம்; யாராவது தன் வஸ்திரத்தைவிட்டுப் பெருமைபாராட்டவும் வேண்டாம் நமது (ஆதி)தகப்பனும் தாயும் தோலை உடுத்தினார்களே.—நமது

பிணையாளியாகிய ஏசு இந்த அதிகாரத்திற் காட்டிய எல்லாச் சாபத் தையும் அடைந்துதீர்த்தார். ஏசா. 53. மத். 26, 27. கலாத். 3. 13. ஆகையால் அவரைப்பற்றிய விசுவாசத்தால் உன் மனச்சாட்சி பாவக்கறை யினின்று நீங்கி ஆறுதலடையக்கடவது. —ஆ, ஆ, பாதிசின் சீவலிருந் சக்கனி எனக்குக் கிடைத்தால் என்னமாயிருக்கும்! அதின் ரூபமும்! ஆழமும்! வாசனையும்! ருசியும்! எனக்கு என்ன ஆனந்தக் களிப்பை எல்லாம் உண்டாக்கும்! அது எனக்குக்கிடைக்கக் கூடுமானால் அதின் இன்பத்துக்கரசு எனக்குள்ளுடைய லாவற்றையும் கொடுத்தவிடுவேனே என்று அங்கலாய்த்திருப்பாய். உனக்கு சீவலிருந் சக்கனி வேண்டுமா! நான் காட்டுகிறேன் வா. நிசந்தானா! ஆம் நிசந்தான். வாடாத, சூன் ருத், திகட்டாத, மதுமான, பன்னிரண்டு விதமான கனிகளைத்தரும் நித்திய சீவலிருந் சத்தைக் காண்பிக்கிறேன். இயேசுவே அந்த சீவ லிருந் சம்.” தாகமாயிருக்கிறவன் வரக்கடவன்.” பணமில்லாதவர் களே “நீங்கள் வாங்கிப் புகியுங்கள்” நீங்கள் வந்து பணமுமின்றி விலையின்றி வாங்கிச் சாப்பிடுங்கள்.

உயிர் தரும் விருட்சம் நீர் என் ஆத்துமா பிழைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கேற்ற சோலை நீர் அமிழ்த்தமே கிடைக்கும் கசப்பிலே மகா ரசம் இளைத்துப்போகும் என் மனம் பெலக்க நீர் என் அன்னம்.

Summary of News.

சமாசாரத்திரட்டு.

இந்தியா. ராஜபிரதிநிதியும் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலுமான மாட்சிமை தங்கிய மேயோ பிரபு அவர்கள் சென்றமார்ச் 8-ல் அந்தமான் தீவு கைதி ஒருவனால் சதிக் கொலையுண்டிற்றந்தாரென்ற சங்கதியை அங்கிகரித்துடன் அறிவிக்கிறோம். மேற்படி பிரபு அவர்கள் மேற் குறித்த தினத்தில் அந்தமான் தீவைச் செர்ந்த துரைத்தன ஸ்தானங் கள் முக்கியவற்றைப் பார்வையிட்டபின்பு கரைக்குப்போய்க், கப் பல் ஏறுவதற்கு ஏதுவான பாலத்தின் வழியாகத் தமது பரிவாரத்து டன் செல்லுகையில், சடிகியில் கைதியொருவன் பாய்ந்து, ஒரு கை யினால் அவரை அணைத்துக்கொண்டு மூலையில் கொண்டுநுந்த கத்தி யினால் பிரபுவின் தோளின்மீது சுவாசப்பைபையும் அதற்குச் சற்றுக் கீழே ஈரலையும் ஊடுருவிப்போகத்தக்கதாய்க் குத்தினான். உடனே இரண்டுபெயரும் பாலத்தின் பக்கத்தில் கடலில் உருண்டிவிழுந்தார் கள். அவரைக் கடலிலிருந்து தூக்கினபொழுது அவர் உண்டான காயம் அதிகமல்லவென்று நினைக்கிறோமென்றும், படவில் மரணம டையச் சற்று முன்னதாக என் தலையை தூக்குக்கொன்றும் சொன் னார். குத்துப்பட்ட பின்பு இச்சொற்கள் தவிர வேறென்றும் அவர் பேசவில்லை. உடனே படவில் ஏற்றிக்கொண்டு சமீபத்தில் காத்து நின்று போர்க்கப்பலுக்குக் கொண்டுபோனார்கள். கப்பல் போய்ச் செருமுன் இறந்துபோனார். கவர்னஜெனரலவர்கள் பத்தினி அவர் வரக் கப்பலிற் காத்திருந்தார். நேரிட்ட ஆபத்தை அவர் அறிந்தபொ முது அவருக்கு உண்டான துக்கம் துயரத்தைச் சொல்வது கூடாதே.

அவர் மாத்திரம் அல்ல, அந்தக்கப்பலிலிருந்த அறுநூறுபெரும் மரத் துப்போனார்கள். இந்தப்படுபாதகம் செய்தவன் பெயர் ஷீயர் அலி. அவன் சமார் முப்பது வயதுள்ளவன். கொலையாதகத்தினிமித்தம் ஆயுசுபரியந்தம் நீர்மேலேற்றப்பட்ட கைதி. அவன் ஊர் ஆப்கா னிஸ்தானத்துக்குப் போகிற கைபர் ஊனவாய். ஏனப்படிச்செய்தாய் என்று கேட்க, அவன் கடவுள்தான் என்னை யேவிரார்; விதிப்படிச் செய்தேன் என்றானும். கவர்னர் ஜெனரலவர்கள் பாலத்தின் வழி யாய்ப்போனபொழுது இருட்டாயிருந்தபடியால் சில கைதிகள் தீவர் த்தி பிடித்து வழிகாட்டினார்கள். அவர்களுக்குப்பின்னாக மெய்காவல் வீரர் நடந்தார்கள். ஷீர் அலி என்னும் பாதகன் சடிகியில் பாய்ந்த பொழுது தீவர்த்தி பிடித்தவர்கள் அவைகளை எறிந்துவிட்டார்கள். அதினால் அகோர இருட்டுண்டாயிற்று. மெய்க்காவலர் சற்று தூரமா கவந்ததே பாதகன் நினைத்த கருமம் முடிக்க அது கூலமாயிற்று. மாட்சிமைதங்கிய மேயோ பிரபுவின் சீரம் கல்கத்தாவுக்குக்கொண் டுபோகப்பட்டு, அங்குள்ள துரைத்தன மாளிகையில் மூன்றுநாள் வைத்திருந்து, அப்புறம் கப்பலேற்றி சீமைக்குக் கொண்டுபோகப்ப ட்டது. மாட்சிமைதங்கிய நமது சென்னைக் கவர்னரவர்கள் கவர்னர் ஜெனரலாக உத்தியோகம்பார்க்கும்படி சென்றமார்ச் 17-ல் கப்பல் ஏறி கல்கத்தாவுக்குப் போனார். நார்த்த புருக் என்னும் பிரபு இந்திய கவர் ஜெனரல் உத்தியோகத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதாய் சமாசா ரம்வந்தது.

டியூக் ஆவ் பக்கிங்ஹாம் என்னும் பிரபுவின் சேஷ்ட குமாராகிய ஹோபார்த் பிரபு சென்னைக் கவர்னராய் ஏற்படுத்தப்பட்டாரென்கிற செய்தி சென்னையிற் பிறந்தது. இவர் 1818-ம் ஆண்டில் பிறந்தவர், கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலை யில் கல்விகற்றவர் இவருடைய உறவினரா கிய ஹோபார்த் பிரபு என்னும் ஒருவர் 1794-ம் ஆண்டு சென்னையில் கவர் னராயிருந்தார்.

இங்கிலாந்து. மாட்சிமைதங்கிய பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ் என்னும் இளவரசர் பூரண சொஸ்தமடைந்திருக்கிறார். இந்திய கவர்னர் ஜென ரலின் மரணசங்கதியைப்பற்றி ஸ்லாட்ஸ்டன் துரை முதலிய பிரபுக் கள் மிகவும் அனுதாபப்பட்டார்கள்.

அலபாமாவென்னும் கப்பல் விஷயத்தைப்பற்றி அங்கிலேய துரைத் தனத்தாருக்கும் அமேரிக்க துரைத்தனத்தாருக்கும் கடிதப்போக்கு வரவு உண்டாயிற்று. அதனால் இருதிறத்தாருக்கும் அதிக சிந்தையும் மனத் தாங்கலும் உண்டாயினவென்று தெரியவருகிறது, அப்படியிருந் தும், தற்காலத்தில் யுத்தம் உண்டாகாதென்று அங்குள்ள பெரும்பா லார் நினைக்கிறார்கள்.

சர்ச்ச மிஷியன் சங்கம். இச்சங்கத்தின் சென்னைக் சமித் தியின் செக்ரட்டேரியாகிய கனம்பொருந்திய ஜே. பார்ட்டனையரவர் கள் சென்றமார்ச் துவக்கத்தில் பாளையங்கோட்டைக்கு வந்து திருநெல் வேலி மிஷியனைச் சார்ந்த பற்பல ஸ்தானங்களுக்கும் போய்ப் பார்வை யிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

மார்க்குமார் நாள் 31-மாகிழை 20வருதல், பங்குனிமீ 20வவரை.

வாரம்.	சாத்தித் திருப்புகள்.	தமிழ்த் திருப்புகள்.	அன்றாடகத் தியானம்.
வெ	1	உ0	அந்நியதேசத்தில் பரதேசியாயிருக்கிறேன். யாத். 2: 22.
சு	2	உக	அவர்கள் மூறையிடும்குத்தம் தேவசந்திதியிலெட்டினது. 23.
ஞா	3	உஉ	தாப்செய்த உடன்படிக்கையை நினைவுகூர்ந்தார். 24.
வி	4	உக	தேவன் அவர் களை நினைத்தருளினார். 25.
செ	5	உச	தான் கட்டின இந்த ஆலயம் எம்மாத்திரம். 1 இராசா. 8: 27.
பு	6	உரு	அடியாலுடைய வேண்டுகூறு கிருவுளத்தில் கொண்டு வரும். 23.
வி	7	உசு	இலாவேல் பண்ணும் செபத்தைக் கேட்டருளும். 30.
வெ	8	உஎ	உம்முடைய ஊழியக்காரரை நியாயத்திப்பிராக. 32.
சு	9	உஅ	தேவனே நீர் என் னுடைய தேவன். சங்கீதம் 63: 1.
ஞா	10	உசு	அதிகாலமே உம்மைத்தேடுகிறேன். 1.
தி	11	உ0	என் ஆத்துமா உமதுமேல் தாகமாயிருக்கிறது. 1.
செ	12	உ	சிலைப்பார்க்கிலும் உமதுகிருபை நல்லது. 3.
பு	13	உ	என் உதடுகள் உம்மைத்துதிக்கும். 3.
வி	14	உ	உமது நாமத்தைச்சொல்லிக் கையெடுப்பேன். 4.
வெ	15	உ	இராச்சாமங்கலில் உம்மைத்தியா னிக்கிறேன். 6.
சு	16	உ	தேவனுடைய வசனம் புடமிடப்பட்டவைகள். நீதிமொழி 30: 5.
ஞா	17	உ	என்படியை எனக்கு அளந்து போஷித்தருளும். 9.
தி	18	உ	கொபத்தைக் கிண்டிவிடுதல் சண்டையைப்பிறப்பிக்கும். 33
செ	19	உ	இராட்சரசர்த் குழப்பது ராசாக்களுக்குத்தகுதியில்ல. 31: 4.
பு	20	உ	சிறுமையும் ஏரிகையுமானவனுக்கு தியாட்குச்செய். 9.
வி	21	உ0	உன் பாவங்களை நினையாமலிருப்பேன். ஏசாயா 43: 25.
வெ	22	உக	உன் ஆதித்தகப்பன் பாஷெய்தான். 27.
சு	23	உஉ	எனக்குவிசேஷமானதுதோகம் பண்ணினார்கள். 27.
ஞா	24	உக	கிலேயாத் அக்கிரமம்செய்தவர்களைப் பட்டணம். ஓசா. 6: 8.
தி	25	உச	தொழமானகாரியங்களுையே செய்கிறார்கள். 9.
செ	26	உரு	அவன் வீட்டாரனைவரும் விசுவாசித்தார்கள். யோவான் 4: 54.
பு	27	உசு	நீசொஸ்தமானாய், இனிப்பாவஞ்செய்யாதே. 5: 14.
வி	28	உசு	என்பிதா இதுவாக்கும் கிரியைசெய்து வருகிறார். 17.
வெ	29	உஅ	நசரோயுகிய இயேசு யூதருடைய இராசா. 19: 19.
சு	30	உக	யோசெப்பு இயேசுவின்சரீரத்தைக் கொண்டுபோனான். 38.
ஞா	31	உ0	பிண்ணுத்திரும்பி இயேசு நித்திரைக்கண்டான். 20: 14.

விசேஷித்த நாட்கள்.

3. லெந்தென்னும் நாட்களில் மூன்றாம் ஞாயிறு.
9. அமாவாசை.
10. லெந்தென்னும் நாட்களில் நான்காம் ஞாயிறு.
17. லெந்தென்னும் நாட்களில் ஐந்தாம் ஞாயிறு.
24. உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்கு முன்வரும் ஞாயிறு.
25. பெளரணமி.
29. பெரிய வெள்ளிக்கிழமை.
31. கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த நாளாகிய ஈஸ்தர் பண்டிகை.

END OF
ISSUE